

lem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) under Nr. 1, 2 og 4 stillede Forslag. Angaaende Forslaget Nr. 4 tror jeg at kunne sige, at det væsentlig er en Redaktionsændring, som tilsigtet og vistnok ogsaa vil medføre en Forbedring af Sproget i det foreliggende Ændringsforslag, og fra det Synspunkt har jeg naturligvis intet at indvende derimod. Hvad angaar Forslaget under Nr. 2, kunne vi fra vort Standpunkt ikke have noget særligt at indvende imod den første Del deraf, som gaar ud paa, at Ordene „indtil Udgangen af 1899“ udgaa; men da den ærede Minister har udtalt sig derimod, vil jeg ligesom med Hensyn til de allerede nævnte Forslag, bede om, at der maa blive givet os Tid til nærmere at undersøge det. Derimod have vi ganske vist mere at indvende mod den følgende Del af Ændringsforslaget. Jeg kan nemlig ikke andet end give den ærede Minister Ret i, at det bliver et stort Besvær for den, der ønsker at værne om sit Navn, at han daglig skal følge med i „Berlingske Tidende“ eller i alt Fald i det i hans Øvrighedskreds mest læste Blad for at være vis paa, at der ikke kommer en anden, som tager hans Navn. Man kan sige, at det lige saa godt kan ske uden hans Vidende, at Justitsministeriet giver en anden Lov til at bære det. Det er ganske sandt, men jeg tror, at han dog er bedre værnet i saa Henseende gennem Justitsministeriets Bevillingsmyndighed end ved det rent tilfældige, om han opdager en Kundgørelse i „Berlingske Tidende“. Den Del af Forslaget maa jeg altsaa fraraade, og da det hænger sammen med det øvrige, maa jeg fraraade det hele Ændringsforslag. Det samme gælder for mit personlige Vedkommende om Forslaget Nr. 1. Der har været saa knap Tid for en Del af Udvalgets Medlemmer, der først i Dag ere komne her til Byen, til at tage Stilling til dette Ændringsforslag, at jeg ikke kan sige, hvorvidt de mulig kunne forsones sig dermed. Men jeg maa være imod det, thi det er en bestemt Indskrænkning i den Ret, som den fraskilte Hustru nu har, og dertil kan jeg paa ingen Maade være med. Nu har hun ligesom den gifte Kone, Enken og den fraseparerede Hustru Ret til uden at spørge nogen derom at optage sit Pigenavn; det er der Højesteretsdom for. Men jeg ser ikke rettere, end at Forslaget under Nr. 1 vil absolut forbyde det, naar hun har været i mere end et Ægteskab, og i alt Fald paabyder det hende at give 5 Kr. derfor, hvis man ikke lader denne Afgift falde helt bort. Dernæst afskærer det Mulig-

heden for, at hendes Børn med den Mand, fra hvem hun er skilt, kunne faa hendes Pigenavn. Det har det ærede Medlem særlig imod, men jeg for mit Vedkommende holder mere af Bestemmelsen i Lovforslaget, som det foreligger. Det er en Ret, som jeg under den fraskilte Hustru, og som jeg anbefaler at give hende. Naar hun føler sig saa frastødt af det Ægteskab, hun har været i, at hun vil optage sit Pigenavn, saa bør hun ogsaa have Ret til at give det Navn til de Børn, hun har med den fraskilte Mand, og som ved Dom eller Bevilling ere hende tilkendte. Jeg maa derfor, i alt Fald for mit eget Vedkommende, fraraade Forslaget under Nr. 1.

Dermed har jeg gennemgaaet de stillede Ændringsforslag; men der var et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) fremdrog, og som jeg vil udtale et Par Ord om, det var Tanken om at faa en Kommission nedsat. Denne Tanke er jo kommen frem udefra i de Artikler, der have været i Dagspressen angaaende denne Sag. Naa, det er saa sin Sag med Kommissioner. Vi have vel alle mere eller mindre en Følelse af, at en Kommission let bidrager til at forsumpe en Sag, skønt vi ganske vist have Erfaringer for, at den ogsaa kan føre til det modsatte. Principielt vil jeg ikke fraraade Nedsættelse af en Kommission. Hvis det virkelig skulde vise sig, at vi ikke kunne faa noget, som vi kunne være glade ved, ud af Sagen, som den foreligger, kan det godt være, at det vil være rigtigt, at man søger at faa Forslaget fremmet gennem en Kommission. Under alle Omstændigheder beklager jeg naturligvis, at det bestemte Løfte, som for en Snes Aar siden — det har jeg allerede omtalt ved første Behandling — blev givet fra Ministerbordet om Nedsættelse af en Kommission i denne Sag, aldrig er blevet opfyldt. Hvis det var sket, vilde den mellemliggende ubrugte Tid i alt Fald have været benyttet til Sagens Fremme. Men jeg kunde ønske, at det ærede Medlem nærmere vilde udtale sig om, hvad det egentlig er, en Kommission skulde bruges til, thi det er mig ikke klart, om der ikke er en Misforstaaelse til Stede, naar de Herrer tale om en Kommission. Hvad ville de Herrer derigennem have frem? Er det blot de Navne, der leve i Befolkningen, og hvilke Navne man derfor bør give let Adgang til at faa knyttet til sit Navn? Ville de maaské derigennem have udarbejdet en Fortegnelse som den, der omtales i § 2? Saa er det en Sag for sig, saa burde en